

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Miloslavem Holubem ve věci

žalobce: Ing. M. [REDACTED] R [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou Mgr. Ivonou Kopeckou
sídlem Revoluční 24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Město Podbořany, IČO 00265365
sídlem Mírová 615, 441 01 Podbořany
zastoupenému advokátkou JUDr. Ivanou Zamazalovou,
sídlem Červenohrádecká 1557, 431 11 Jirkov,

- o návrhu na povolení nezbytné cesty
rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Na části pozemku ve vlastnictví žalovaného parc. č. [REDACTED] v obci a k.ú. Podbořany, zapsaného v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, na LV číslo [REDACTED] pro obec a k.ú. Podbořany, která je vyznačena v geometrickém plánu pro vymezení rozsahu věcného břemene k části pozemku číslo [REDACTED], vyhotoveném Ing. M. [REDACTED] Ch. [REDACTED] a potvrzeném 5.2.2021 Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, se zřizuje

ve prospěch pozemku ve vlastnictví žalobce parc. č. [REDACTED] v obci a k.ú. Podbořany, zapsaného v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec na LV číslo [REDACTED] pro obec a k.ú. Podbořany

služebnost stezky a cesty

spočívající v právu žalobce a každého dalšího vlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] užívat v jakoukoliv denní či noční dobu část pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačenou v geometrickém plánu č. [REDAKCE], pro pěší přístup na pozemek parc. č. [REDAKCE] tam a zpět a pro příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] tam a zpět jakýmkoliv motorovými i nemotorovými vozidly, zahrnující též oprávnění všech dalších osob navštěvující pozemek parc. č. [REDAKCE] užívat geometrickým plánem č. [REDAKCE] vymezenou část pozemku parc. č. [REDAKCE] pro přístup a příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE].

- II. Služebnost stezky a cesty se zřizuje na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] ve prospěch pozemku parc. č. [REDAKCE] jako věcné právo zavazující žalovaného i všechny budoucí vlastníky pozemku parc. č. [REDAKCE]. Žalovaný i každý další vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] je povinen výkon této služebnosti umožnit a strpět a je povinen umožnit a strpět na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] zřízení sjezdu pro přístup a příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] – náklady na zřízení a údržbu a sjezdu je povinen hradit vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE].
- III. Služebnost stezky a cesty se zřizuje na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] ve prospěch pozemku parc. č. [REDAKCE] na dobu neurčitou.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému za zřízení služebnosti náhradu ve výši 5 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 15 200 Kč k rukám Mgr. Ivony Kopecké, advokátky se sídlem Praha 1, Revoluční 24, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 1.7.2021 domáhal, aby soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku s tím, žalobce je výlučným vlastníkem pozemku p. č. [REDAKCE] orná půda o výměře 981 m² v obci a k.ú. Podbořany, zapsaného v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, na LV č. [REDAKCE] pro obec a k.ú. Podbořany. Tento pozemek je dle aktuálního úplného znění územního plánu města Podbořany z r. 2010 po vydání změny č. 6a a 7 účinné od 6. 1. 2021 (dále jen „ÚP“) určen pro výstavbu rodinného domu – jak prokazuje hlavní výkres ÚP s datem zpracování 10/2020, pozemek je zařazen do plochy s rozdílným způsobem využití BI 20 - bydlení individuální, a jak prokazuje internetová informace o sousedních pozemcích a katastrální mapa zachycující polohové uspořádání pozemků v dané lokalitě, pozemek p. č. [REDAKCE] sousedí se čtyřmi pozemky – p. č. [REDAKCE], které jsou ve vlastnictví osob odlišných od žalobce, což prokazují internetové informace o jednotlivých pozemcích:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Sedláčková.

pozemek p. č. ■■■■■ - ostatní plocha, ostatní komunikace, je ve vlastnictví žalovaného města Podbořany

pozemek p. č. ■■■■■ - orná půda - je rovněž ve vlastnictví žalovaného,

pozemek p. č. ■■■■■ - orná půda - vlastní A■■■■■ Ř■■■■■ bytem ■■■■■
■■■■■ (jde o stavební pozemek zařazený dle ÚP do plochy BI 20) a

pozemek p. č. ■■■■■ - orná půda - vlastní J■■■■■ M■■■■■ bytem ■■■■■ (i zde jde o stavební pozemek zařazený dle ÚP do plochy BI 20).

Dále žalobce v žalobě zdůraznil, že na pozemku p. č. ■■■■■ ve vlastnictví žalovaného, který je zapsán v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, na LV č. ■■■■■ pro obec a k.ú. Podbořany a který sousedí s pozemkem žalobce p. č. ■■■■■ ze severní strany, se nachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Skutečnost, že se na pozemku žalovaného p. č. ■■■■■ nachází veřejně přístupná účelová komunikace (dále jen „veřejná komunikace“), prokazuje vyjádření Městského úřadu Podbořany, odboru dopravy jako silničního správního úřadu, ke statusu komunikace na pozemku p. č. ■■■■■ v k.ú. Podbořany z 18. 12. 2018, ve kterém se uvádí, že tato veřejná komunikace splňuje zákonné znaky veřejně přístupné účelové komunikace – jedná se o v terénu zřetelnou cestu určenou k užití vozidly a chodci pro účel dopravy a spojující jednotlivé nemovitosti pro potřeby jejich vlastníků nebo spojující tyto nemovitosti s ostatními komunikacemi.

Dále žalobce v žalobě uvedl, že z ustanovení § 19 odst. 1 výše uvedeného zákona o pozemních komunikacích, který stanoví, že v mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích a za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen "obecné užívání"), pokud pro zvláštní případy nestanoví tento zákon nebo zvláštní předpis jinak, a dále, že uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené pozemní komunikace, vyplývá, že veřejně přístupná účelová komunikace na pozemku p. č. ■■■■■ je zákonem určena k obecnému veřejnému užívání, což znamená, že předmětnou veřejně přístupnou účelovou komunikaci je oprávněn bezplatně užívat obvyklým způsobem k obvyklým účelům, ke kterému je tato komunikace určena, každý, tedy i žalobce. Též žalobce je tedy, stejně jako ostatní vlastníci pozemků v dané lokalitě, oprávněn po této komunikaci chodit a jezdit vozidly za účelem spojení své nemovitosti s ostatními nemovitostmi a pozemními komunikacemi.

Za tímto účelem žalobce umístil dle tvrzení žalobce ke hranici svého pozemku p. č. ■■■■■ zpevněný sjezd o rozměrech cca 3,5 x 2,5 m (zhotovený ze zámkové dlažby a obrubníku), sloužící k přístupu na tento pozemek z veřejné komunikace na sousedním pozemku p. č. ■■■■■ Jiné spojení s veřejnou komunikací pozemek p. č. ■■■■■ nemá. Žalobce se snažil se žalovaným ohledně připojení tohoto pozemku na bezprostředně sousedící veřejnou komunikaci na pozemku ■■■■■ jednat, bohužel bezvýsledně. Žalovaný trval na tom, že si má žalobce zajistit přístup na pozemek p. č. ■■■■■ přes jiné pozemky, což lze za situaci, kdy pozemek p. č. ■■■■■ přímo hraničí s veřejnou komunikací určenou zákonem

k obecnému veřejnému užívání, považovat dle názoru žalobce za absurdní a šikanózní požadavek.

Dále z žaloby vyplynulo, že při zaměření hranic pozemků p. č. [REDAKCE] ve vlastnictví žalobce a p. č. [REDAKCE] ve vlastnictví žalovaného, které bylo provedeno za účasti žalobce i zástupců žalovaného dne 10. 9. 2020, bylo zjištěno, že pozemek žalobce p. č. [REDAKCE] nepřiléhá celou svou hranicí bezprostředně k tělesu výše uvedené veřejné komunikace umístěné na pozemku p. č. [REDAKCE] ve vlastnictví města, což z údajů veřejně dostupných o předmětných pozemcích v katastru nemovitostí (z listu vlastnictví ani z katastrální mapy) nelze zjistit – celý pozemek p. č. [REDAKCE] je v katastru nemovitostí veden jako ostatní plocha, ostatní komunikace. Při tomto zaměření bylo dále zjištěno, že v místě, kde žalobce umístil shora uvedený sjezd v dobré víře, že ho umísťuje na svém pozemku - při hranici pozemku p. č. [REDAKCE] a veřejné komunikace na pozemku p. č. [REDAKCE], je pozemek žalobce od tělesa předmětné komunikace oddělen pruhem pozemku p. č. [REDAKCE] o šíři od 54 do 74 cm a že předmětný sjezd zasáhl v rozsahu 2,3 m² část pozemku žalovaného p. č. [REDAKCE] mimo těleso této komunikace. Velikost plochy, kterou sjezd zasáhl pozemek žalovaného, prokazuje provedené zaměření sjezdu (situační náčrt). Po zaměření hranic pozemků provedeném 10. 9. 2020 nechal žalovaný část výše uvedeného sjezdu zasahující na jeho pozemek odstranit. Odstraněna však byla částečně i část sjezdu umístěná na pozemku žalobce. Tím žalovaný znemožnil žalobci přístup na předmětný pozemek (který je platným ÚP určen k zastavění rodinným domem), a pozemek p. č. [REDAKCE] takto „odříznutý“ od veřejné komunikace není možné řádně užívat, neboť jiný přístup na tento pozemek neexistuje.

Žalobce dle svého tvrzení v žalobě měl stále zájem svůj přístup na pozemek p. č. [REDAKCE] řešit mimosoudní cestou, proto žalobci nejprve nabídl věc řešit vzájemnou směnou pozemků či odkoupením dotčené části pozemku žalovaného, nakonec dopisem z 23. 11. 2020 (doručeným do datové schránky žalovaného tentýž den) požádal žalovaného o zřízení přístupu k tomuto pozemku přes dotčenou část pozemku žalovaného ve formě smluvně zřízené služebnosti stezky a cesty. Přílohou žádosti bylo výše uvedené zaměření sjezdu (situační náčrt). Za zřízení této služebnosti, která by zasáhla pozemek žalovaného parc. č. [REDAKCE] v rozsahu pouhých 2,3 m², žalobce navrhl žalovanému úplatu ve výši 5.000 Kč. Žalobce si nechal vyhotovit geometrický plán č. [REDAKCE] pro vymezení rozsahu věcného břemene k části pozemku, který vypracoval Ing. Milan Chundela a dne 5. 2. 2021 byl odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec (dále jen „GP“). Dne 4. 3. 2021 zaslal žalobce žalovanému do datové schránky navrhovaný text smlouvy o zřízení služebnosti včetně GP a dal žalovanému prostor pro provedení případných úprav smlouvy dle jeho potřeb.

Dále žalobkyně v žalobě uvedla, že jak vyplývá z usnesení z 12. řádného zasedání zastupitelstva žalovaného konaného dne 10. 3. 2021, návrhem žalobce na vypořádání i jeho žádostí o povolení nezbytné cesty se zabývalo zastupitelstvo. V bodě. IV. tohoto usnesení se k věci uvádí:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Sedláčková.

„Zastupitelstvo města neschvaluje:

1. Žádosti fyzické osoby na vzájemné vypořádání a o povolení nezbytné cesty. Dále doporučuje Radě města neschválit uzavření smlouvy o zřízení služebnosti ohledně služebnosti stezky a cesty za účelem přístupu na pozemek 1885/77. Požadovaný přístup na pozemek parc.č. [REDAKCE] v k.ú. Podbořany by si měla fyzická osoba zajistit tak, jak má navrženo ve své projektové dokumentaci, na základě které obdržel stavební povolení.“,

Zastupitelstvo na svém zasedání doporučilo radě města neschválit uzavření žalobcem navrhované smlouvy, přičemž zdůvodnění tohoto „doporučení“ je dle žalobce zcela neoprávněné a účelové. Žalobce s odmítavým stanoviskem žalovaného nesouhlasil a v předžalobní výzvě ze dne 29. 4. 2021, ke které připojil jím podepsaný návrh smlouvy o zřízení služebnosti včetně výše uvedeného GP, a to ve trojím vyhotovení (z nichž na jednom vyhotovení, ke kterému byl připojen originál GP, byl podpis žalobce úředně ověřen), požádal žalovaného, aby jeho žádosti o povolení nezbytné cesty vyhověl – aby rada města uzavření předmětné smlouvy schválila a aby žalovaný zaslal dvě oboustranně podepsaná vyhotovení předmětné smlouvy na adresu žalobce nejpozději do 31. 5. 2021, případně aby do stejného data žalovaný navrhl jiné řešení, jehož výsledkem bude zřízení požadované služebnosti za obdobných podmínek a v obdobném rozsahu.

Ve výzvě z 29. 4. 2021 žalobce mj. uvedl, že důvodem jeho žádosti o zřízení nezbytné cesty jsou skutečnosti, které vyšly najevo teprve při zaměření hranic provedeném dne 10. 9. 2020. Připomněl, že za zřízení služebnosti, která by zasáhla pozemek žalovaného p. č. [REDAKCE] v rozsahu 2,3 m², navrhl městu úplatu ve výši 5.000 Kč (tj. 2.173,91 Kč/m²), která výrazně převyšuje průměrnou cenu, za kterou samo Město Podbořany prodává městské pozemky, a že v daném případě jde o zcela zanedbatelný rozsah (2,3 m²), ve kterém by byl městský pozemek v části nacházející se mimo veřejnou komunikaci zasažen. Uvedl rovněž, že zřízení služebnosti na pozemku, který na naprosto převažující ploše slouží jako veřejná komunikace, by žalovaného jako vlastníka povinného pozemku nijak neomezovalo a že vzhledem k okolnostem dané věci a k podmínkám, které pro zřízení služebnosti městu nabízí, neexistuje žádný právní ani jiný důvod, pro který by Město Podbořany nemohlo smluvní cestou požadovanou služebnost ve prospěch pozemku p. č. [REDAKCE] zřídit.

Žalobce ve výzvě z 29. 4. 2021 reagoval rovněž na „důvody“, pro které zastupitelstvo „doporučilo“ radě města smlouvu neschválit. V této souvislosti uvedl, že žalovanému je dobře známo, že situace v daném místě se od r. 2018 podstatně změnila - pozemky v dané lokalitě byly dále děleny, mají nové vlastníky a všechny pozemky mají svůj vlastní přístup a vlastní napojení na veřejné komunikace. Žalobce rovněž upozornil na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, podle kterého stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavební záměry uvedené v § 79 odst. 2, mezi které patří pod písm. i) tohoto ustanovení *sjezdy a nájezdy na pozemní komunikace sloužící k připojení sousední nemovitosti*, a podle kterého tedy k výstavbě sjezdu z pozemku p. č. [REDAKCE] nebylo žádné stavební povolení ani ohlášení potřeba, a podle výše uvedeného ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona není potřeba ani žádné rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Dále je z výzvy z 29. 4. 2021 zřejmé, že situaci zjištěnou při zaměření hranic pozemků měl žalobce zájem řešit, proto požádal Město Podbořany o povolení nezbytné cesty a nabídl městu dle jeho názoru férové podmínky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Sedláčková.

Dále žalobce v žalobě zdůraznil tu skutečnost, že na předžalobní výzvu reagoval žalovaný přípisem z 10. 5. 2021, ve kterém uvedl, že rada města bude zasedat až na začátku června, tudíž není možné zaslat podepsanou smlouvu do 31. 5. 2021. Žalobce tedy dle svého tvrzení vyčkal na zasedání rady, které se konalo dne 2. 6. 2021. Jak vyplývá z usnesení z 32. zasedání rady č. [REDAKCE], rada města uzavření smlouvy neschválila, skutečnostmi uváděnými žalobcem v dopise z 29. 4. 2021 se vůbec nezabývala a své záporné stanovisko založila na účelových tvrzeních, na základě kterých již zastupitelstvo doporučilo radě uzavření smlouvy o zřízení služebnosti neschválit. Rada v usnesení č. 281/2021 navíc připojila upozornění: „Rada města upozorňuje žadatele, že svou činností a zejména tím, že převedl pozemky p.č. [REDAKCE] do vlastnictví jiné osoby, postupuje žadatel o své vůli a proti svému záměru tím, že si svou činností a sám znemožňuje přístup ke svým pozemkům, což není v souladu se stavebním povolením na „tuto akci“. Zároveň Rada města ukládá vzhledem k této činnosti žadatele stavebnímu úřadu a tajemníkovi prověřit celou akci a její soulad se stavebním povolením.“

K tomu žalobce v žalobě uvedl, že zda a na koho žalobce jako vlastník pozemků své pozemky převedl, je čistě jeho věc, dispoziční právo žalobce nebylo při převodu pozemků v dané lokalitě na nové vlastníky ničím omezeno, žalobce jako vlastník mohl naložit se svým majetkem dle vlastní vůle. Žalobce v rozporu se „stavebním“ ani jiným „povolením na tuto akci“ nejednal, žádné „úřední povolení“ k převodu pozemků nepotřeboval. Převodem žalovaným uváděných pozemků na nové vlastníky si žalobce „přístup ke svým pozemkům neznemožnil“, neboť všechny převedené pozemky v dané lokalitě mají vlastní přístup z veřejné komunikace (bez zajištění přístupu z veřejné komunikace pro dotčené pozemky nelze provést žádné dělení pozemků, které musí dle platného stavebního zákona odsouhlasit stavení úřad ve formě územního rozhodnutí nebo souhlasu s dělením nebo scelováním pozemků) a předmětný pozemek žalobce p. č. [REDAKCE] navíc přímo sousedí s pozemkem žalovaného p. č. [REDAKCE], na kterém se nachází veřejně přístupná účelová komunikace. K vybudování sjezdu k napojení nemovitosti na sousední veřejnou komunikaci není dle stavebního zákona žádné stavební povolení ani jiné opatření stavebního úřadu potřeba. Důvody, pro které žalovaný odmítl nezbytnou cestu ve prospěch pozemku žalobce zřídit smluvní cestou za nabídnutou náhradu, nemají podle žalobce žádnou racionální oporu.

Dále žalobce zdůraznil v žalobě tu skutečnost, že v dané věci je podle názoru žalobce potřeba vzít v úvahu, že pozemek o rozměru 2,3 m² nemá žádný hospodářský ani jiný význam a i v případě zřízení služebnosti by byl využíván ke stejným účelům, k jakým je pozemek p. č. [REDAKCE] právně určen. Rovněž žalobcem navržená úplata za zřízení služebnosti ve výši 5.000,- Kč (tj. 2.173,91 Kč/m²) je dle žalobce dostatečná, neboť jak prokazuje usnesení z 12. řádného zasedání zastupitelstva z 10. 3. 2021 (část III. bod 7 – majetkoprávní blok – prodej), sám žalovaný prodává stavební pozemky v k.ú. Podbořany určené k výstavbě rodinných domů za 503,- Kč/m².

Protože se přístup na pozemek žalobce z veřejné komunikace nacházející se na sousedním pozemku žalovaného nepodařilo zajistit uzavřením žalobcem navrhované smlouvy se žalovaným, je současná situace taková, že pozemek žalobce p. č. [REDAKCE] nemá dostatečné spojení s veřejnou cestou, a pozemek p. č. [REDAKCE] nelze z tohoto důvodu řádně užívat či na něm řádně hospodařit. Z tohoto důvodu je žalobce jako vlastník tohoto pozemku dle § 1029 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, oprávněn žádat, aby soud za náhradu povolil nezbytnou cestu přes část sousedního pozemku p. č. [REDAKCE] ve vlastnictví žalovaného vymezenou v GP č. č. [REDAKCE], nacházející se mimo těleso předmětné veřejné komunikace na pozemku [REDAKCE], neboť jiný přístup z veřejné komunikace na pozemek žalobce p. č. [REDAKCE] neexistuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Sedláčková.

Vzhledem k dané situaci není možné žádat povolení nezbytné cesty přes jiný sousední pozemek, neboť ostatní sousední pozemky by byly vždy zasaženy mnohonásobně více než pozemek žalovaného p.č. [REDAKCE] a jejich vlastníky by byl obtěžován mnohonásobně více než žalovaný. Navíc by musela být na těchto sousedních pozemcích zřízena zcela nová cesta, což by za situace, kdy na sousedním pozemku žalovaného p. č. [REDAKCE] je veřejná komunikace a požadovanou služebností dotčená část tohoto pozemku má rozměr 2,3 m², bylo naprosto nehospodárné, nesmyslné a absurdní.

Protože žalovaný nemá dle tvrzení žalobce zájem zřídit nezbytnou cestu k zajištění přístupu na pozemek žalobce smluvní cestou, nezbylo žalobci nic jiného, než se obrátit na soud s tím, že s ohledem na výše uvedené má žalobce za to, že jsou splněny všechny zákonné podmínky uvedené v ust. § 1029 an. občanského zákoníku vyžadované k tomu, aby soud nezbytnou cestu ve prospěch pozemku žalobce přes část pozemku p. č. [REDAKCE] ve vlastnictví žalovaného v rozsahu vymezeném v GP č. [REDAKCE], který se v elektronické podobě připojuje k této žalobě, povolil (současně bude zdejšímu soudu doručen i originál tohoto GP v listinné podobě). Žalobce proto navrhl, aby soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

2. Okresní soud v Lounech následně doručil žalovanému usnesení č.j. 14 C 175/2021 – 45 ze dne 22.9.2021, a to v souladu s ustanovením § 114b odst. 1 o.s.ř., které obsahovalo příslušná řádná zákonná poučení. Žalovaný však na tuto kvalifikovanou výzvu ve lhůtě nereagoval.
3. Podle § 114 odst. 1 o.s.ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, může předseda senátu s výjimkou věcí, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1,2, o.s.ř.) a věcí uvedených v § 118b a § 120 o.s.ř. místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) o.s.ř., nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno žalovanému uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že návrh uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, případně označila důkazy k prokázání svých tvrzení. Žalovaný byl řádně poučen o příslušných lhůtách, ve kterých je povinná se vyjádřit.
4. V daném případě soud doručil žalovanému do vlastních rukou dne 23.9.2021 výše uvedené usnesení, které obsahovalo řádná poučení, především pak to, že jestliže se žalovaný bez vážného důvodu ve stanovené lhůtě nevyjádří, ani nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává. Vzhledem k tomu, že žalovaný se v následně zákonné 30 denní lhůtě nevyjádřil a ani neuvedl, jaký vážný důvod mu v tom brání, nastala fikce uznání závazku a soud ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání, tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.
5. Pro úplnost soud uvádí, že žalovaný se ve věci vyjádřil podáním, které bylo soudu doručeno dne 12.11.2021, tedy po uplynutí výše uvedené lhůty a soud tak již k tomuto podání nemohl přihlížet.
6. Soud současně zdůrazňuje, že nedílnou součástí tohoto rozsudku je geometrický plán pro vymezení rozsahu věcného břemene k části pozemku číslo [REDAKCE] vyhotoveném

Ing. Milanem Chundelou a potvrzeném dne 5.2.2021 Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec.

7. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. a soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 200 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 5 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 3 100 Kč za každý ze tří úkonů právní služby (převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby, předžalobní výzva ze dne 29.4.2021) dále ze 3 režijních paušálů po 300 Kč. Právní zástupkyně žalobce není plátkyní DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Odvolacím důvodem jsou však pouze vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a/ o.s.ř., tedy že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud I. stupně, rozhodnutí soudu I. stupně vydal vyloučený soudce nebo soud I. stupně byl nesprávně obsazen a dále skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání tohoto rozsudku (§ 205b o.s.ř.).

Louny 12. listopadu 2021

Mgr. Miloslav Holub v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Sedláčková.

USNESENÍ

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Miloslavem Holubem ve věci

žalobce: Ing. M. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupený advokátkou Mgr. Ivonou Kopeckou
sídlem Revoluční 24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Město Podbořany, IČO 00265365
sídlem Mírová 615, 441 01 Podbořany
zastoupenému advokátkou JUDr. Ivanou Zamazalovou,
sídlem Červenohrádecká 1557, 431 11 Jirkov,
- o návrhu na povolení nezbytné cesty
-

takto:

Výrok odstavce II. rozsudku Okresního soudu v Lounech č.j. 14 C 175/2021 - 68 ze dne 12.11.2021 se mění tak, že správně zní:

- II. Služebnost stezky a cesty se zřizuje na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] ve prospěch pozemku parc. č. [REDAKCE] jako věcné právo zavazující žalovaného i všechny budoucí vlastníky pozemku parc. č. [REDAKCE]. Žalovaný i každý další vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] je povinen výkon této služebnosti umožnit a strpět a je povinen umožnit a strpět na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] zřízení sjezdu pro přístup a příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE]. Náklady na zřízení a údržbu sjezdu je povinen hradit vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE].

Odůvodnění :

Okresní soud v Lounech vydal dne 12.11.2021 rozsudek č.j. 14 C 175/2021 - 68, když v odstavci II. výroku tohoto rozsudku bylo písařskou chybou chybně uvedeno, a to ve druhé větě: „Žalovaný i každý další vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] je povinen výkon této služebnosti umožnit a strpět a je povinen umožnit a strpět na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] zřízení sjezdu pro přístup a příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] – náklady na řízení a údržbu a sjezdu je povinen hradit vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE]“ namísto správného: „Žalovaný i každý další vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] je povinen výkon této služebnosti umožnit a strpět a je povinen umožnit a strpět na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] zřízení sjezdu pro přístup a příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] – náklady na zřízení a údržbu sjezdu je povinen hradit vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE]“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Sedláčková.

Podle ustanovení § 164 o.s.ř. předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí nebo není-li možné provést opravu ve stejnopisech rozhodnutí, vydá o tom opravné usnesení, které doručí účastníkům. V tomto případě bylo po vydání výše uvedeného rozsudku zjištěno, že v odstavci II. výroku rozsudku byla písařskou chybou chybně uvedena část druhé věty, když je nutné zdůraznit, že v petitu žaloby byla tato část uvedena řádně, bezchybně. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech. Od právní moci tohoto opravného usnesení běží účastníkům 15 denní lhůta k podání odvolání proti opravovanému rozsudku, které je nutno podat ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím soudu zdejšího.

Louny 7. ledna 2022

Mgr. Miloslav Holub v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Jungvirtové a soudců Mgr. Jany Barcalové a JUDr. Václava Beneše ve věci

žalobce: ■■■ M ■■■ Ř ■■■ narozený dne ■■■
bytem ■■■
zastoupený advokátkou Mgr. Ivonou Kopeckou
sídlem Revoluční 24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **město Podbořany**, IČO 00265365
sídlem Mírová 615, 441 01 Podbořany
zastoupenému advokátkou JUDr. Ivanou Zamazalovou
sídlem Červenohrádecká 1557, 431 11 Jirkov

o zřízení nezbytné cesty, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 12. 11. 2021, č. j. 14 C 175/2021-68, ve znění usnesení Okresního soudu v Lounech ze dne 7. 1. 2022, č. j. 14 C 175/2021-82,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se:
- a) ve výrocích I., II., III. a IV. **potvrzuje**,
 - b) ve výroku V. **mění** potud, že výše nákladů řízení činí částku 13 400 Kč, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 2 800 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Ivony Kopecké, advokátky.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem pro uznání (ve znění opravného usnesení) okresní soud (dále jen „soud prvního stupně“) rozhodl, že na části pozemku ve vlastnictví žalovaného parc. č. ■■■ v obci a k. ú. Podbořany, zapsaného v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Vladimíra Janků.

úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, na LV číslo [REDAKCE] pro obec a k. ú. Podbořany, která je vyznačena v geometrickém plánu pro vymezení rozsahu věcného břemene k části pozemku číslo [REDAKCE], vyhotoveném Ing. Milanem Chundelou a potvrzeném 5. 2. 2021 Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, se zřizuje ve prospěch pozemku ve vlastnictví žalobce parc. č. [REDAKCE] v obci a k. ú. Podbořany, zapsaného v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec na LV číslo [REDAKCE] pro obec a k. ú. Podbořany služebnost stezky a cesty, spočívající v právu žalobce a každého dalšího vlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] užívat v jakoukoliv denní či noční dobu část pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačenou v geometrickém plánu č. [REDAKCE] pro pěší přístup na pozemek parc. č. [REDAKCE] tam a zpět a pro příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] tam a zpět jakýmkoliv motorovými i nemotorovými vozidly, zahrnující též oprávnění všech dalších osob navštěvující pozemek parc. č. [REDAKCE], užívat geometrickým plánem č. [REDAKCE] vymezenou část pozemku parc. č. [REDAKCE] pro přístup a příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] (výrok I.); rozhodl, že služebnost stezky a cesty se zřizuje na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] ve prospěch pozemku parc. č. [REDAKCE] jako věcné právo zavazující žalovaného i všechny budoucí vlastníky pozemku parc. č. [REDAKCE]. Žalovaný i každý další vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] je povinen výkon této služebnosti umožnit a strpět a je povinen umožnit a strpět na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] zřízení sjezdu pro přístup a příjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] náklady na zřízení a údržbu sjezdu je povinen hradit vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] (výrok II.); rozhodl, že služebnost stezky a cesty se zřizuje na části pozemku parc. č. [REDAKCE] vyznačené v geometrickém plánu č. [REDAKCE] ve prospěch pozemku parc. č. [REDAKCE] na dobu neurčitou (výrok III.); uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému za zřízení služebnosti náhradu ve výši 5 000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.); žalovanému uložil povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 15 200 Kč k rukám Mgr. Ivony Kopecké, advokátky, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V.).

2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal ve smyslu § 1029 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, povolení nezbytné cesty ve prospěch jeho pozemku parc. č. [REDAKCE] v obci a k. ú. Podbořany, zapsaného v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, na LV č. [REDAKCE] pro obec a k. ú. Podbořany, přes část pozemku parc. č. [REDAKCE] ve vlastnictví žalovaného, který je zapsán v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, na LV č. [REDAKCE] pro obec a k. ú. Podbořany a který sousedí s pozemkem žalobce parc. č. [REDAKCE], a to v rozsahu vymezeném v geometrickém plánu č. [REDAKCE] připojeném k žalobě.
3. Soud prvního stupně doručil žalovanému usnesení ze dne 22. 9. 2021, č. j. 14 C 175/2021-45, obsahující tzv. kvalifikovanou výzvu podle § 114b odst. 1 občanského soudního řádu s příslušným zákonným poučením, na kterou žalovaný ve stanovené 30denní lhůtě nereagoval, nevyjádřil se a ani neuvedl, jaký vážný důvod mu v nevyjádření se brání. Dle závěru soudu prvního stupně nastala fikce uznání závazku, která vedla k vydání rozsudku pro uznání. Soud prvního stupně nepřihlížel k podání žalovaného doručeného mu až dne 12. 11. 2021, tedy po uplynutí stanovené lhůty. Nedílnou součástí rozsudku je geometrický plán pro vymezení rozsahu věcného břemene k části pozemku č. [REDAKCE] vyhotovený Ing. Milanem Chundelou, potvrzený dne 5. 2. 2021 Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec.
4. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu tak, že je přiznal žalobci ve výši 15 200 Kč, sestávající ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, představovaných odměnou podle § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, z tarifní hodnoty 50 000 Kč za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby, předžalobní výzva ze dne 29. 4. 2021)

po 3 100 Kč a třemi režijními paušály po 300 Kč s tím, že právní zástupkyně žalobce není plátkyní DPH.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém namítal nesplnění podmínek řízení a skutečnosti týkající se věci samé. Podle jeho názoru není ke zřízení sjezdu nutné zřízení věcného břemene, ale rozhodnutí správního orgánu ve stavebním řízení, které nebylo žalobci vydáno, protože k jeho vydání nesplnil podmínky. V podrobnostech odkázal žalovaný na své vyjádření k žalobě ze dne 10. 11. 2021. Navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
6. Žalobce s odvoláním žalovaného nesouhlasil, považoval ho za nedůvodné a navrhl potvrzení napadeného rozsudku. Argumenty žalovaného stran věci samé považoval za nesprávné. Pokud žalovaný odkázal na své vyjádření k žalobě ze dne 10. 11. 2021, nelze k němu podle názoru žalobce přihlížet, neboť bylo učiněno opožděně (po lhůtě stanovené soudem prvního stupně v kvalifikované výzvě podle § 114b o. s. ř.). Je přesvědčen, že v řízení byly splněny veškeré podmínky řízení stanovené občanským soudním řádem, včetně základní podmínky spočívající v tom, že rozhodování o povolení nezbytné cesty náleží do pravomoci soudu (§ 1029 občanského zákoníku). Soud prvního stupně je i soudem věcně a místně příslušným k rozhodnutí dané věci a pro vydání rozsudku pro uznání byly splněny všechny zákonem stanovené předpoklady.
7. Krajský soud, jako soud odvolací, po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „o. s. ř.“), v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201, § 205b o. s. ř.), přezkoumal napadený rozsudek i řízení jeho vydání předcházející podle § 212 a § 212a o. s. ř., k projednání odvolání nenařizoval jednání, neboť pro to byly splněny zákonné předpoklady (§ 214 odst. 3 o. s. ř.) a shledal odvolání nedůvodným.
8. V posuzované věci rozhodl soud prvního stupně rozsudkem pro uznání podle § 153a odst. 3 o. s. ř., podle kterého rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).
9. Odvolací soud z obsahu spisu zjistil, že usnesením ze dne 22. 9. 2021, č. j. 14 C 175/2021-45, uložil soud prvního stupně žalovanému, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení usnesení písemně vyjádřil ve věci samé k připojené žalobě. Zároveň žalovaného poučil, že jestliže se bez vážného důvodu ve věci samé písemně nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude mít za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává a ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 3 o. s. ř.). Toto usnesení s kvalifikovanou výzvou bylo žalovanému doručeno spolu s žalobou dne 23. 9. 2021. Dne 11. 11. 2021 v 16:54 hodin bylo soudu prvního stupně doručeno vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 10. 11. 2021. Dne 12. 11. 2021 vyhlásil soud prvního stupně napadený rozsudek pro uznání.
10. Podle § 114b o. s. ř., vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), nebo je-li žalovaným ke dni zahájení řízení nebo ke dni vstupu do řízení nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti (odst. 1); k podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu (odst. 2); usnesení podle odstavce 1 musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou. Náhradní

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Vladimíra Janků.

doručení je vyloučeno; to neplatí, doručuje-li se prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Usnesení nesmí být žalovanému doručeno dříve než žaloba (odst. 4); jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby (odst. 5).

11. Předně je třeba uvést, že v posuzované věci, kdy je předmětem řízení zřízení nezbytné cesty, se nejedná o případ, kdy by povaha věci bránila uzavření a schválení smíru. Naopak se jedná o věc, ve které hmotné právo připouští vyřízení věci dohodou účastníků. O daném sporu tudíž bylo možné rozhodnout, za splnění zákonem stanovených předpokladů, i rozsudkem pro uznání podle § 153a o. s. ř., a to i v případě, že se jedná jen o tzv. fikci uznání ve smyslu § 114b o. s. ř.
12. Soud prvního stupně v dané věci nepochybil, pokud vydal tzv. kvalifikovanou výzvu k vyjádření ve smyslu § 114b o. s. ř. Usnesení soudu prvního stupně s kvalifikovanou výzvou, splňující veškeré náležitosti uvedeného ustanovení, včetně poučení o následcích nesplnění této výzvy, bylo žalovanému řádně doručeno spolu s žalobou. Žalovaný se ve stanovené 30denní lhůtě (tj. do 25. 10. 2021) k žalobě nevyjádřil. Vyjádřil se až podáním ze dne 10. 11. 2021, doručeným soudu prvního stupně dne 11. 11. 2021. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že k tomuto pozdnímu vyjádření žalovaného nelze přihlížet, neboť opožděné vyjádření ke kvalifikované výzvě jako by zásadně nebylo podáno vůbec. Marným uplynutím lhůty k vyjádření na základě kvalifikované výzvy nastává ze zákona fikce uznání nároku, na jejímž základě soud rozhodne rozsudkem pro uznání. Ze zákonného vyjádření „rozhodne“ (nikoliv „může rozhodnout“) vyplývá, že je povinností soudu rozsudek pro uznání vydat, a to nejen tehdy zůstane-li kvalifikovaná výzva zcela bez odezvy, ale i tehdy, kdy je vyjádření podáno opožděně (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2005, sp. zn. 21 Cdo 1951/2004). Na tom, že fikce nastala, nemohou změnit nic okolnosti, že se žalovaný opožděně ve věci písemně vyjádřil, že nárok žalobce v tomto vyjádření neuznal a že v opožděném vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu (srov. rozsudek Vrchního soud v Praze ze dne 5. 4. 2012, sp. zn. 4 Cmo 249/2011). Fikce uznání nároku uplatněného proti žalovanému v žalobě nenastane v takovém případě pouze tehdy, jestliže žalovaný prokáže, že mu v podání vyjádření bránil vážný důvod, a současně, jestliže takový vážný důvod alespoň sdělil soudu ve lhůtě stanovené pro podání vyjádření nebo jestliže šlo o tak vážný důvod, který mu zabránil v tom, aby soudu byť jen sdělil, že u něj tento vážný důvod nastal (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 5280/2009). Taková situace v souzené věci nenastala, když žalovaný ani netvrdil žádný důvod, který by mu ve včasném vyjádření k žalobě bránil.
13. Soud prvního stupně proto postupoval správně, pokud v dané věci rozhodl rozsudkem pro uznání, když zákonná fikce uznání žalobou uplatněného nároku ve smyslu § 153b odst. 3 o. s. ř., která je v této podobě sankcí za nečinnost žalovaného (§ 114b odst. 5 o. s. ř.), nastala.
14. Ze všech vyložených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně rozhodl správně o návrhu žalobce podle § 153a odst. 3 o. s. ř. rozsudkem pro uznání, pro jehož vydání byly splněny všechny zákonné předpoklady. Odvolací soud proto tento rozsudek jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
15. Co se týče rozhodnutí o nákladech řízení před soudem prvního stupně, tak o nich bylo rozhodnuto správně podle úspěchu ve věci ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. a byly přiznány v řízení úspěšnému žalobci, který byl právně zastoupen. Odvolací soud však nesouhlasí s vyčíslením těchto nákladů soudem prvního stupně, když podle jeho názoru je třeba při stanovení mimosmluvní odměny za právní zastoupení vycházet z § 9 odst. 3 písm. c), § 7 bodu 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění (dále jen „advokátní tarif“) a za tarifní hodnotu považovat částku 35 000 Kč (nikoli částku 50 000 Kč), neboť se jedná o věc zřízení věcného břemene. Z toho důvodu činí mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby částku 2 500 Kč. Za tři

úkony právní služby, které advokátka žalobce v řízení před soudem prvního stupně učinila (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, předžalobní výzva), se tak jedná o mimosmluvní odměnu ve výši 7 500 Kč (3 x 2 500 Kč). Společně s náhradou hotových výdajů za tři úkony právní služby ve výši 900 Kč (3 x 300 Kč) podle § 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu a náhradou za zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč se tak jedná o celkové náklady řízení ve výši 13 400 Kč.

16. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně ve výroku V., o nákladech řízení, změnil za analogického užití § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. v rozsahu uvedeném ve výroku I. písm. b) tohoto rozsudku, tj. co do výše přiznané náhrady nákladů řízení. Jinak tento výrok co do základu nároku na náhradu nákladů řízení, lhůty k plnění (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) a platebního místa (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
17. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že je přiznal procesně úspěšnému žalobci. Tyto náklady jsou tvořeny mimosmluvní odměnou advokáta podle § 9 odst. 3 písm. c), § 7 bodu 5 advokátního tarifu za jeden úkon právní služby za 2 500 Kč (vyjádření k odvolání) a náhradou hotového výdaje advokáta za jeden úkon právní služby za 300 Kč dle § 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu. Celkem tak náklady vynaložené žalobcem v odvolacím řízení činí částku 2 800 Kč, kterou je mu žalovaný povinen zaplatit ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právní zástupkyně (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1, ve spojení s § 211 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Ústí nad Labem 3. listopadu 2022

JUDr. Zdeňka Jungvirtová v. r.
předsedkyně senátu